

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2016/2257

z dnia 14 grudnia 2016 r.

nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej oraz wyprodukowanych przez Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd., Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd. i Fujian Sunshine Footwear Co. Ltd. i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”), w szczególności jego art. 266,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej („rozporządzenie podstawowe”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 9 ust. 14,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

- (1) W dniu 23 marca 2006 r. Komisja przyjęła rozporządzenie (WE) nr 553/2006 nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami („obuwie”) pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej („ChRL” lub „Chiny”) i Wietnamu („rozporządzenie w sprawie cel tymczasowych”) ⁽²⁾.
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 ⁽³⁾ Rada nałożyła ostateczne cła antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami, pochodzącego z Wietnamu i ChRL, wynoszące 9,7–16,5 %, na okres dwóch lat („rozporządzenie (WE) nr 1472/2006” lub „sporne rozporządzenie”).
- (3) Rozporządzeniem (WE) nr 388/2008 ⁽⁴⁾ Rada rozszerzyła ostateczne środki antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z ChRL na przywóz ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 553/2006 z dnia 23 marca 2006 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 98 z 6.4.2006, s. 3).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładające ostateczne cła antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 275 z 6.10.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 388/2008 z dnia 29 kwietnia 2008 r. rozszerzające ostateczne cło antydumpingowe, nałożone rozporządzeniem (WE) nr 1472/2006 na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej na przywóz tego samego produktu wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzący ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau (Dz.U. L 117 z 1.5.2008, s. 1).

- (4) W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozpoczętego w dniu 3 października 2008 r. ⁽¹⁾ Rada rozporządzeniem (UE) nr 1294/2009 ⁽²⁾ przedłużyła okres obowiązywania środków antidumpingowych o 15 miesięcy, tj. do dnia 31 marca 2011 r., kiedy to nastąpiło wygaśnięcie środków („rozporządzenie (UE) nr 1294/2009”).
- (5) Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd i Risen Footwear (HK) Co Ltd, a także Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („wnioskodawcy”) zaskarżyli sporne rozporządzenie do Sądu Pierwszej Instancji (obecnie: Sąd). Wyrokami z dnia 4 marca 2010 r. w sprawie T-401/06 Brosmann Footwear (HK) i in. przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2010, s. II-671 oraz z dnia 4 marca 2010 r. w sprawach połączonych T-407/06 i T-408/06 Zhejiang Aokang Shoes i Wenzhou Taima Shoes przeciwko Radzie, Zb.Orz. 2010, s. II-747 Sąd odrzucił te zaskarżenia.
- (6) Wnioskodawcy odwołali się od tych wyroków. Wyrokami z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie C-249/10 P Brosmann et al oraz z dnia 15 listopada 2012 r. w sprawie C-247/10P Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd. („wyroki w sprawach Brosmann i Aokang”) Trybunał Sprawiedliwości nieważnił te wyroki. Trybunał uznał, że Sąd naruszył prawo w zakresie, w jakim twierdził, że Komisja nie ma obowiązku rozpatrywać wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych („MET”) na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego złożonych przez przedsiębiorców nieujętych w próbie (pkt 36 wyroku w sprawie C-249/10 P oraz pkt 29 i 32 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (7) Trybunał Sprawiedliwości wydał następnie swój wyrok w tej sprawie. W wyroku stwierdził, że: „[...] Komisja powinna była zbadać przedstawione jej uzasadnione wnioski złożone przez strony wnoszące odwołanie na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) i c) rozporządzenia podstawowego celem uzyskania MET w ramach postępowania antidumpingowego, o którym mowa w spornym rozporządzeniu. Następnie należy stwierdzić, iż nie jest wykluczone, że takie badanie doprowadziłoby do nałożenia na nie ostatecznego cła antidumpingowego w stawce innej niż mająca do nich zastosowanie na mocy art. 1 ust. 3 spornego rozporządzenia, która wynosi 16,5 %. Z tego ostatniego przepisu wynika bowiem, że na jedynego przedsiębiorcę chińskiego ujętego w próbie, który uzyskał MET, zostało nałożone ostateczne cło antidumpingowe w stawce 9,7 %. Tymczasem zgodnie z pkt 38 niniejszego wyroku, gdyby Komisja stwierdziła, że warunki gospodarki rynkowej przeważały także w odniesieniu do wnoszących odwołanie, należałoby ich również objąć – w przypadku niemożności obliczenia indywidualnego marginesu dumpingu – stawką w wysokości 9,7 %” (pkt 42 wyroku w sprawie C-249/10 P i pkt 36 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (8) W związku z tym Trybunał stwierdził nieważność spornego rozporządzenia w zakresie, w jakim odnosi się ono do wnioskodawców.
- (9) W październiku 2013 r. Komisja w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽³⁾ ogłosiła, iż postanowiła wznowić postępowanie antidumpingowe na tym etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem, oraz zbadać, czy w okresie od 1 kwietnia 2004 r. do 31 marca 2005 r. w odniesieniu do wnioskodawców panowały warunki gospodarki rynkowej, i wezwała zainteresowane strony do zgłoszenia się.
- (10) W marcu 2014 r. Rada, decyzją wykonawczą 2014/149/UE ⁽⁴⁾, odrzuciła wniosek Komisji w sprawie przyjęcia rozporządzenia wykonawczego Rady nakładającego ponownie ostateczne cło antidumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd i zakończyła postępowania odnoszące się do tych producentów. Rada uznała, że importerzy, którzy nabyli obuwie od wspomnianych producentów eksportujących i którym odnośne cła zostały zwrócone przez właściwe organy krajowe na podstawie art. 236 rozporządzenia (EWG) nr 2913/1992 ⁽⁵⁾ („Wspólnotowy kodeks celny”), posiadali uzasadnione oczekiwania na podstawie art. 1 ust. 4 zaskarżonego rozporządzenia, na mocy którego przepisy Wspólnotowego kodeksu celnego, a w szczególności jego art. 221, miały zastosowanie do poboru ceł.

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 z 3.10.2008, s. 21.

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 1294/2009 z dnia 22 grudnia 2009 r. nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzącego z Wietnamu i pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej, rozszerzone na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami wysyłanego ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, zgłoszonego lub niezgłoszonego jako pochodzące ze Specjalnego Regionu Administracyjnego Makau, w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 (Dz.U. L 352 z 30.12.2009, s. 1).

⁽³⁾ Dz.U. C 295 z 11.10.2013, s. 6.

⁽⁴⁾ Decyzja wykonawcza Rady 2014/149/UE z dnia 18 marca 2014 r. odrzucająca wniosek w sprawie rozporządzenia wykonawczego nakładającego ponownie ostateczne cło antidumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd i Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd, Dz.U. L 82 z 20.3.2014, s. 27.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie (EWG) nr 2913/1992 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

- (11) Trzech importerów produktu objętego postępowaniem, C&J Clark International Ltd. („Clark”), Puma SE („Puma”) i Timberland Europe B.V. („Timberland”) („importerzy objęci postępowaniem”) zakwestionowało środki antydumpingowe względem przywozu niektórych rodzajów obuwia z Chin i Wietnamu, powołując się na orzecznictwo przywołane w motywach 5 – 7 przed właściwymi sądami krajowymi, które skierowały sprawy do Trybunału Sprawiedliwości z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.
- (12) W dniu 4 lutego 2016 r. w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE Trybunał Sprawiedliwości uznał rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 i (UE) nr 1294/2009 za nieważne w zakresie, w jakim Komisja Europejska nie zbadała wniosków dotyczących MET i indywidualnego traktowania („IT”) przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą („wyroki”), wbrew wymogom ustanowionym w art. 2 ust. 7 lit. b) oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 384/96 ⁽¹⁾.
- (13) Odnosnie do trzeciej sprawy C-571/14, Timberland Europe B.V. przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond, Trybunał Sprawiedliwości w dniu 11 kwietnia 2016 r. podjął decyzję o wykreśleniu sprawy z rejestru na wniosek sądu krajowego.
- (14) Artykuł 266 TFUE zobowiązuje instytucje do podjęcia niezbędnych działań zapewniających zgodność z wyrokami Trybunału. W przypadku stwierdzenia nieważności aktu przyjętego przez instytucje w kontekście procedury administracyjnej, takiej jak antydumping, zgodność z wyrokiem Trybunału oznacza zastąpienie unieważnionego aktu nowym aktem, w którym wyeliminowana zostanie niezgodność z prawem wskazana przez Trybunał ⁽²⁾.
- (15) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału procedura zastąpienia unieważnionego aktu może zostać wznowiona dokładnie od etapu, na którym pojawiła się niezgodność z prawem ⁽³⁾. Oznacza to w szczególności, że w sytuacji, w której stwierdza się nieważność aktu kończącego procedurę administracyjną, unieważnienie to niekoniecznie wpływa na akty przygotowawcze, takie jak wszczęcie postępowania antydumpingowego. W sytuacji, w której stwierdza się nieważność rozporządzenia nakładającego ostateczne środki antydumpingowe, oznacza to, że w następstwie unieważnienia postępowanie antydumpingowe jest nadal otwarte, ponieważ akt kończący postępowanie antydumpingowe zniknął z unijnego porządku prawnego ⁽⁴⁾, z wyjątkiem sytuacji, w której niezgodność z prawem pojawiła się na etapie wszczęcia postępowania.
- (16) Pomijając fakt, że instytucje nie zbadały wniosków o MET lub IT przedłożonych przez producentów eksportujących w ChRL i Wietnamie, którzy nie zostali objęci próbą, wszystkie inne ustalenia zawarte w rozporządzeniach (WE) nr 1472/2006 i (UE) nr 1294/2009 zachowują ważność.
- (17) W omawianym przypadku niezgodność z prawem pojawiła się po wszczęciu postępowania. Komisja postanowiła zatem wznowić obecne postępowanie antydumpingowe, które nadal było otwarte po wydaniu wyroków dokładnie na etapie pojawienia się niezgodności z prawem, i zbadać, czy w odniesieniu do producentów eksportujących objętych postępowaniem w okresie od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r., tj. w trakcie okresu objętego dochodzeniem („okres objęty dochodzeniem”), panowały warunki gospodarki rynkowej. Komisja zbadała również, czy w danym przypadku producenci eksportujący objęci postępowaniem kwalifikowali się do objęcia IT zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 ⁽⁵⁾ („rozporządzenie podstawowe przed wprowadzeniem do niego zmian”) ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 384/96 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony przed dumpingowym przywozem z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 56 z 6.3.1996, s. 1).

⁽²⁾ Sprawy połączone 97, 193, 99 i 215/86 Asteris AE i inni oraz Republika Grecka przeciwko Komisji, Rec. 1988, s. 2181, pkt 27 i 28.

⁽³⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85; sprawa T-301/01 Alitalia przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2008, s. II-1753, pkt 99 i 142; sprawy połączone T-267/08 i T-279/08 Région Nord-Pas de Calais przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2011, s. II-0000, pkt 83.

⁽⁴⁾ Sprawa C-415/96 Hiszpania przeciwko Komisji, Rec. 1998, s. I-6993, pkt 31; sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147, pkt 80–85.

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1225/2009 zostało następnie zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 765/2012 z dnia 13 czerwca 2012 r. zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. L 237 z 3.9.2012, s. 1–2). Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (UE) nr 765/2012 poprawki wprowadzone przez wspomnianą zmianę rozporządzenia mają wyłącznie zastosowanie do dochodzeń wszczętych po wejściu w życie tego rozporządzenia. Obecne dochodzenie wszczęto jednak w dniu 7 lipca 2005 r. (Dz.U. C 166 z 7.7.2005, s. 14).

- (18) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/1395 ⁽¹⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na realizowany przez przedsiębiorstwa Clark i Puma przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez trzynastu chińskich producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET lub IT, ale nie zostali objęci próbą.
- (19) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/1647 ⁽²⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na realizowany przez przedsiębiorstwa Clark, Puma i Timberland przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez niektórych wietnamskich producentów eksportujących, którzy złożyli wnioski o MET i IT, ale nie zostali objęci próbą.
- (20) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2016/1731 ⁽³⁾ Komisja ponownie nałożyła ostateczne cła antydumpingowe oraz dokonała ostatecznego pobrania cła tymczasowego nałożonego na realizowany przez przedsiębiorstwa Puma i Timberland przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez General Footwear Ltd. oraz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez przedsiębiorstwa Diamond Vietnam Co Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd („Ty Hung Co Ltd.”), które złożyły wnioski o MET i IT, ale nie zostały objęte próbą.
- (21) W związku z wykonaniem wyroku w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE, wspomnianego powyżej w motywie 12, Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/223 ⁽⁴⁾. W art. 1 tego rozporządzenia Komisja zwróciła się do krajowych organów celnych o przekazanie wszystkich wniosków o zwrot zapłaconych ostatecznych ceł antydumpingowych za przywóz obuwia pochodzącego z Chin i Wietnamu złożonych przez importerów na podstawie art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego i w oparciu o fakt, że producenci eksportujący nieobjęci próbą złożyli wnioski o MET lub IT podczas dochodzenia pierwotnego. Komisja oceni odnośne wnioski o MET lub IT oraz ponownie nałoży odpowiednie stawki cła. Na tej podstawie krajowe organy celne powinny podjąć decyzję w sprawie wniosku o zwrot lub umorzenie ceł antydumpingowych.
- (22) Okres obowiązywania rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2016/223 jest przedmiotem wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożonego przez Finanzgericht Düsseldorf w dniu 9 maja 2016 r. (Deichmann SE przeciwko Hauptzollamt Duisburg; sprawa C-256/16). Wspomniany wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym został złożony w kontekście sporu między niemieckim importerem obuwia Deichmann SE i właściwym krajowym organem celnym Hauptzollamt Duisburg. Spór dotyczył zwrotu ceł antydumpingowych uiszczonych przez Deichmann SE za przywóz obuwia od chińskiego dostawcy Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd, który złożył wniosek o przyznanie MET i IT, ale nie został objęty próbą.
- (23) W dniu 20 kwietnia 2016 r., zgodnie z art. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223, francuskie organy celne powiadomiły Komisję o wnioskach o zwrot przedłożonych przez importerów w Unii oraz przekazały dokumenty potwierdzające. W powiadomieniu wystosowanym przez francuskie organy celne wymieniono 46 przedsiębiorstw jako dostawców obuwia z Chin i Wietnamu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1395 z dnia 18 sierpnia 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i wyprodukowanych przez Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 225 z 19.8.2016, s.52).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1647 z dnia 13 września 2016 r. nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Wietnamu i wyprodukowanych przez Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. oraz jej spółkę powiązaną Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, oraz w sprawie wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 245 z 14.9.2016, s.16).

⁽³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1731 nakładające ponownie ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu oraz wyprodukowanych przez General Footwear Ltd (Chiny), Diamond Vietnam Co Ltd i Ty Hung Footgearmex/Footwear Co. Ltd i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 262 z 29.9.2016, s. 4).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/223 z dnia 17 lutego 2016 r. ustanawiające procedurę oceny niektórych wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie składanych przez producentów eksportujących z Chin i Wietnamu i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14 (Dz.U. L 41 z 18.2.2016, s. 3).

- (24) W przypadku wielu z tych przedsiębiorstw (36 przedsiębiorstw, wymienionych w załączniku III do tego rozporządzenia) Komisja nie posiada dowodów na to, że złożyły one wnioski o MET lub IT podczas dochodzenia pierwotnego. Wśród nich znalazły się również przedsiębiorstwa, które nie są objęte dochodzeniem, ponieważ nie mają np. siedziby w Chinach lub Wietnamie lub są to przedsiębiorstwa handlowe, którym w żadnym wypadku nie przysługuje indywidualny margines dumpingu. Nie należy zatem honorować roszczeń o zwrot należności celnych tych importerów w Unii, ponieważ w odniesieniu do nich nie stwierdzono nieważności kwestionowanego rozporządzenia.
- (25) Z pozostałych 10 przedsiębiorstw, cztery zostały już ocenione indywidualnie lub jako część grupy przedsiębiorstw wytypowanych do próby producentów eksportujących w dochodzeniu pierwotnym (wymienione w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia). Ponieważ żadnemu z tych przedsiębiorstw nie przyznano indywidualnej stawki celnej, w odniesieniu do Chin obowiązywało cło w wysokości 16,5 % na przywóz obuwia od Feng Tay Chine, a w odniesieniu do Wietnamu – cło rezydualne w wysokości 10 % na przywóz przedsiębiorstw Pou Yuen Vietnam Company Ltd oraz Sky High Trading Limited. Orzeczenie, o którym mowa w motywie 12, nie miało wpływu na powyższe stawki. Nie należy zatem honorować roszczeń o zwrot należności celnych tych importerów w Unii, ponieważ w odniesieniu do nich nie stwierdzono nieważności kwestionowanego rozporządzenia.
- (26) Trzy z pozostałych sześciu przedsiębiorstw (wymienionych w załączniku V do niniejszego rozporządzenia) zostały już ocenione indywidualnie lub jako część grupy przedsiębiorstw w kontekście wykonania orzeczenia, o którym mowa w motywie 12, tj. w rozporządzeniu (UE) 2016/1647, o którym mowa w motywie 19. Nie należy zatem honorować roszczeń o zwrot należności celnych tych importerów w Unii, ponieważ ponownie nałożono na nich cło.
- (27) W grupie pozostałych trzech przedsiębiorstw Fujian Sunshine Footwear Co Ltd oraz Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd (zwane Shyang Yuu Footwear w powiadomieniu przekazanym przez francuskie organy celne) są chińskimi producentami eksportującymi, którzy nie zostali objęci próbą, a którzy złożyli formularz wniosku o MET lub IT. Komisja oceniła zatem wnioski o MET lub IT złożone przez te przedsiębiorstwa.
- (28) Ostatnie z przedsiębiorstw, Capital Concord Enterprises Ltd, było powiązane z jednym z przedsiębiorstw wspomnianych w motywie 27. Nie produkowało jednak ani nie sprzedawało obuwia. Nie jest ono zatem uprawnione do indywidualnej stawki cła.
- (29) W niniejszym rozporządzeniu Komisja oceniła zatem formularze wniosków o MET lub IT trzech chińskich producentów eksportujących, a mianowicie Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd., Fujian Sunshine Footwear Co Ltd oraz Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd, którzy przedłożyli odnośne formularze wniosków, lecz nie zostali objęci próbą.

B. WYKONANIE WYROKÓW TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI W SPRAWACH POŁĄCZONYCH C-659/13 I C-34/14 W ODNIESIENIU DO PRZYWOZU Z CHIN

- (30) Komisja ma możliwość skorygowania tych aspektów spornego rozporządzenia, które doprowadziły do jego unieważnienia, pozostawiając niezmienionymi te części oceny, na które wyrok nie ma wpływu⁽¹⁾.
- (31) Niniejsze rozporządzenie ma na celu skorygowanie aspektów spornego rozporządzenia, co do których stwierdzono niezgodność z rozporządzeniem podstawowym i które w konsekwencji doprowadziły do stwierdzenia nieważności w odniesieniu do producentów eksportujących wymienionych w motywie 29.
- (32) Wszelkie pozostałe ustalenia poczynione w spornym rozporządzeniu oraz w rozporządzeniu 1294/2009, które nie zostały unieważnione przez Trybunał Sprawiedliwości, zachowują ważność i zostają niniejszym włączone do niniejszego rozporządzenia.
- (33) W związku z powyższym treść kolejnych motywów zostaje ograniczona do zakresu nowej oceny niezbędnej w celu zapewnienia zgodności z wyrokami.

⁽¹⁾ Sprawa C-458/98 P Industrie des Poudres Sphériques przeciwko Radzie, Rec. 2000, s. I-8147.

- (34) Komisja zbadała, czy MET i IT miały zastosowanie w odniesieniu do producentów eksportujących, o których mowa w motywie 29 („producenci eksportujący objęci postępowaniem”), którzy przedłożyli wniosek o MET lub IT na okres objęty dochodzeniem. Celem tego badania jest ustalenie, w jakim stopniu importerzy objęci postępowaniem są uprawnieni do otrzymania zwrotu uiszczanego cła antydumpingowego w związku z cłami antydumpingowymi uiszczonymi w odniesieniu do przywozu pochodzącego od tych dostawców.
- (35) Jeżeli badanie wykaże, że danym producentom eksportującym, których wywóz objęty był cłem antydumpingowym uiszczonym przez importerów objętych postępowaniem, należało przyznać MET, takim producentom eksportującym należałoby przyznać indywidualną stawkę celną, a zwrot cła byłby ograniczony do kwoty odpowiadającej różnicy między zapłaconą stawką celną, w wysokości 16,5 %, a cłem nałożonym na jedyne przedsiębiorstwo eksportujące objęte próbą, któremu przyznano MET, tj. przedsiębiorstwo Golden Step, w wysokości 9,7 %.
- (36) Jeżeli badanie wykaże, że chińskiemu producentowi eksportującemu, któremu odmówiono MET, należało przyznać IT, takiemu producentowi eksportującemu należałoby przyznać indywidualną stawkę celną, a zwrot cła byłby ograniczony do kwoty odpowiadającej różnicy między zapłaconą stawką celną, w wysokości 16,5 %, a ewentualnym indywidualnym cłem obliczonym dla danego producenta eksportującego.
- (37) I odwrotnie, jeżeli analiza takich wniosków o MET i IT wykaże, że należy je odrzucić, przyznanie prawa do zwrotu cła antydumpingowych nie będzie możliwe.
- (38) Jak wyjaśniono w motywie 12, Trybunał Sprawiedliwości unieważnił sporne rozporządzenie oraz rozporządzenie (UE) nr 1294/2009 w odniesieniu do wywozu niektórych rodzajów obuwia wyprodukowanych przez niektórych chińskich i wietnamskich producentów eksportujących w zakresie, w jakim Komisja nie zbadała wniosków o MET lub IT przedłożonych przez tych producentów eksportujących.
- (39) Z tego względu Komisja zbadała wnioski o MET i IT złożone przez producentów eksportujących objętych postępowaniem w celu ustalenia stawki celnej mającej zastosowanie do ich wywozu. W badaniu wykazano, że przedstawione informacje nie wykazały, że producenci eksportujący objęci postępowaniem działali w warunkach gospodarki rynkowej lub że kwalifikowali się oni do objęcia indywidualnym traktowaniem (zob. motyw 40 i następne w celu zapoznania się ze szczegółowymi wyjaśnieniami).

1. Ocena wniosków o MET

- (40) Koniecznie należy zauważyć, że ciężar dowodu leży po stronie producenta składającego wniosek o MET na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Instytucje UE nie są tym samym obciążone obowiązkiem udowodnienia, że producent nie spełnia przesłanek przewidzianych dla korzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie zadaniem instytucji UE jest natomiast dokonanie oceny, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że spełniono kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego konieczne do przyznania producentowi MET, a zadaniem sądownictwa UE jest kontrola, czy ocena ta nie jest obciążona oczywistym błędem (pkt 32 wyroku w sprawie C-249/10 P i pkt 24 wyroku w sprawie C-247/10 P).
- (41) Zgodnie z art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, aby producent eksportujący mógł uzyskać MET, musi on spełnić wszystkie pięć kryteriów wymienionych w przedmiotowym artykule. Zatem Komisja uznała, że brak spełnienia nawet jednego z kryteriów jest podstawą odrzucenia wniosku o MET.
- (42) Dwóch producentów eksportujących objętych postępowaniem (przedsiębiorstwo 4 i 6) ⁽¹⁾ nie było w stanie wykazać, że spełniają kryterium 1 (decyzje gospodarcze). Dokładniej rzecz ujmując, informacje przekazane przez przedsiębiorstwo 4 ujawniły ograniczenia wielkości sprzedaży na rynku domowym i eksportowym. Przedsiębiorstwo to nie zdołało wykazać, że pomimo wspomnianych ograniczeń decyzje biznesowe były podejmowane z uwzględnieniem sygnałów rynkowych odzwierciedlających podaż i popyt i bez istotnej ingerencji państwa. Co

⁽¹⁾ Ze względu na poufność informacji nazwy przedsiębiorstw zostały zastąpione numerami. Przedsiębiorstwa 1–3 były przedmiotem rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1731, o którym mowa w motywie 20. Przedsiębiorstwa, których dotyczy niniejsze rozporządzenie otrzymały kolejne numery, tj. 4–6.

się tyczy przedsiębiorstwa 6, nie wyjaśniło ono, w jaki sposób podejmowano decyzje w ramach przedsiębiorstwa. Nie wykazało ono zatem, że decyzje te rzeczywiście podejmowano w oparciu o sygnały rynkowe i bez istotnej ingerencji państwa.

- (43) Żadne z trzech przedsiębiorstw nie było w stanie udowodnić, że spełnia kryterium 2 (rachunkowość). W księgach wszystkich spółek stwierdzono niedociągnięcia i nie były one prowadzone zgodnie z międzynarodowymi standardami rachunkowości. Na przykład, w przypadku przedsiębiorstwa 4 brakowało bilansu środków trwałych, jak również metody amortyzacji oraz rodzajów środków trwałych tego przedsiębiorstwa. Co więcej, pomimo zysków nie zarejestrowano żadnego podatku dochodowego, a otrzymywane dotacje nie znalazły odzwierciedlenia w bilansie. W przypadku przedsiębiorstwa 6 istniały rozbieżności między kwotami wykazanymi w bilansach w kolejnych latach. Z kolei w sprawozdaniach finansowych przedsiębiorstwa 5 wykazano szereg braków, w szczególności dotyczących kwoty nadwyżki kapitału. Przedsiębiorstwo 5 nie przedstawiło zatem informacji dotyczących pochodzenia nadwyżki kapitału ani sposobu jego wyceny.
- (44) Co się tyczy kryterium 3 (aktywa i „przeniesienia”), żaden z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem nie wykazał, iż nie występowały zniekształcenia przeniesione z poprzedniego systemu gospodarki nierynkowej. Żadne z przedsiębiorstw nie przedstawiło jednoznacznych informacji na temat tego, czy odnośne prawa do użytkowania gruntów zostały przeniesione ani warunków i wartości praw do użytkowania gruntów.
- (45) Z powodów określonych w motywie 40 nie dokonano oceny spełnienia przez producentów eksportujących objętych postępowaniem kryteriów 4 (prawo upadłościowe i prawo własności) i 5 (przeliczanie kursów walutowych).
- (46) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja uznała, że należy odmówić przyznania MET każdemu z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem, i odpowiednio poinformowała o tym fakcie producentów eksportujących objętych postępowaniem, prosząc ich o przedstawienie uwag. Nie otrzymano uwag od żadnego z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem.
- (47) Uznano zatem, że żaden z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem nie spełnił wszystkich warunków określonych w art. 2 ust. 7 lit. c) rozporządzenia podstawowego, i w związku z tym odmówiono przyznania MET wszystkim producentom.

2. Ocena wniosków o IT

- (48) Artykuł 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian stanowi, że w przypadkach, gdy mają zastosowanie przepisy art. 2 ust. 7 lit. a) tego rozporządzenia, należy jednak ustalić indywidualne stawki celne dla eksporterów, którzy są w stanie wykazać spełnienie wszystkich kryteriów określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian.
- (49) Jak wspomniano w motywie 40, należy zauważyć, że ciężar dowodu leży po stronie producenta składającego wniosek o IT na podstawie art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian. W tym celu w art. 9 ust. 5 akapit pierwszy przewidziano, że złożony wniosek musi zostać odpowiednio uzasadniony. Instytucje UE nie są tym samym obciążone obowiązkiem udowadniania, że producent nie spełnia przesłanek przewidzianych dla korzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem instytucji unijnych jest ocenie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą są spełnione, by móc przyznać temu producentowi IT.
- (50) Zgodnie z art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą, by otrzymać IT, eksporterzy powinni wykazać, na podstawie właściwie uzasadnionego wniosku, że spełnili wszystkie pięć kryteriów wymienionych w tym artykule.
- (51) Zatem Komisja uznała, że brak spełnienia nawet jednego z kryteriów jest podstawą odrzucenia wniosku o IT.
- (52) Te pięć kryteriów stanowi, co następuje:
- a) w przypadku przedsiębiorstw będących całkowicie lub częściowo własnością spółek zagranicznych lub spółek „joint venture” eksporterzy mają swobodę wycofywania do kraju kapitału i zysków;

- b) ceny eksportowe i wywożone ilości oraz warunki sprzedaży są swobodnie ustalane;
 - c) większość udziałów znajduje się w posiadaniu osób prywatnych; urzędnicy państwowi znajdujący się w zarządzie lub zajmujący kluczowe stanowiska kierownicze są w mniejszości lub należy wykazać, że spółka jest wystarczająco niezależna od interwencji państwa;
 - d) przeliczanie walut odbywa się po kursie rynkowym; oraz
 - e) interwencja państwa nie pozwala na obejście środków, jeżeli indywidualni eksporterzy korzystają z różnych stawek celnych.
- (53) Wszyscy trzej producenci eksportujący objęci postępowaniem, którzy wystąpili o MET, wystąpili również z wnioskiem o przyznanie IT w przypadku nieprzyznania im MET.
- (54) Jeden z trzech producentów eksportujących (przedsiębiorstwo 4) objętych postępowaniem nie był w stanie wykazać, że spełnia kryterium 2 (sprzedaż na eksport i ustalone swobodnie ceny). Dokładniej rzecz ujmując, w statucie spółki tego producenta eksportującego przewidziano ograniczenie wielkości sprzedaży na poszczególnych rynkach. Zatem nie wykazał on, że decyzje gospodarcze, takie jak wielkość wywozu były ustalane swobodnie i podejmowane w odpowiedzi na sygnały rynkowe odzwierciedlające podaż i popyt.
- (55) Ponadto żaden z trzech producentów eksportujących nie był w stanie wykazać, że spełnia kryterium 3 (Przedsiębiorstwo – kluczowe stanowiska kierownicze i udziały – jest wystarczająco niezależne od interwencji państwa). Żadne z przedsiębiorstw nie było w stanie wykazać, że przekazano im odnośne prawa do użytkowania gruntów lub określić, na jakich zasadach i warunkach prawa te zostały przekazane. Ponadto przedsiębiorstwo 6 nie przedstawiło żadnych informacji dotyczących składu rady i sposobu podejmowania decyzji w ramach przedsiębiorstwa. W związku z tym żaden z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem nie wykazał, że jest on wystarczająco niezależny od ingerencji państwa.
- (56) Zatem żaden z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem nie spełnił wszystkich warunków określonych w art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed wprowadzeniem do niego zmian, o czym Komisja odpowiednio poinformowała producentów eksportujących objętych postępowaniem, zwracając się do nich z prośbą o zgłoszenie uwag. Nie otrzymano uwag od żadnego z trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem i w konsekwencji odmówiono przyznania IT im wszystkim.
- (57) Rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie do Chin powinno zatem zostać nałożone w odniesieniu do wywozu dokonanego przez trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem na okres stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006. Wspomniane rozporządzenie obowiązywało początkowo w okresie od dnia 7 października 2006 r. do dnia 7 października 2008 r. W następstwie wszczęcia przeglądu wygaśnięcia przedłużono ten okres od dnia 30 grudnia 2009 r. do dnia 31 marca 2011 r. Niezgodność z prawem wskazana w wyrokach polega na braku określenia przez instytucje UE, czy produkty wyprodukowane przez producentów eksportujących objętych postępowaniem powinny być objęte cłem rezydualnym czy indywidualną stawką celną. W oparciu o niezgodność z prawem wskazaną przez Trybunał nie istnieje żadna podstawa prawna do całkowitego wyłączenia produktów produkowanych przez producentów eksportujących objętych postępowaniem z obowiązku płacenia jakiegokolwiek cła antydumpingowego. W ramach nowego aktu eliminującego niezgodność z prawem wskazaną przez Trybunał należy zatem dokonać ponownej oceny wyłącznie stosowanej stawki cła antydumpingowego, a nie samych środków.
- (58) Ponieważ uznano, że w stosunku do producentów eksportujących objętych postępowaniem cło rezydualne należy nałożyć ponownie w stawce o tej samej wysokości, w jakiej pierwotnie nałożono je na mocy spornego rozporządzenia i rozporządzenia (UE) nr 1294/2009, wprowadzenie zmian w rozporządzeniu Rady (WE) nr 388/2008 nie jest konieczne. Rozporządzenie to nadal obowiązuje.

C. WNIOSKI

- (59) Po uwzględnieniu i analizie przedstawionych uwag uznano, że rezydualne cło antydumpingowe mające zastosowanie do Chin, tzn. 16,5 % powinno zostać ponownie nałożone na okres stosowania spornego rozporządzenia.

D. UJAWNIEŃ USTALEŃ

- (60) Poinformowano producentów eksportujących objętych postępowaniem i wszystkie strony, które przedstawiły uwagi, o najważniejszych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierza się zalecić ponowne nałożenie ostatecznych ceł antydumpingowych na wywóz dokonywany przez trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem. Wyznaczono również termin, w którym strony miały możliwość przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.

E. UWAGI OD ZAINTERESOWANYCH STRON PO UJAWNIENIU USTALEŃ

- (61) Po ujawnieniu ustaleń Komisja otrzymała uwagi przedłożone w imieniu (i) Federacji Europejskiej Branży Sprzętu Sportowego („FESI”) i Koalicji na rzecz Markowego Obuwia („EBFC”); (ii) grupy przedsiębiorstw Deichmann („Deichmann”) i (iii) przedsiębiorstwa Skechers SARL („Skechers”), importerów obuwia do Unii.
- (62) W swoich uwagach dotyczących ujawnionych ustaleń FESI i EBFC zauważyły po raz pierwszy, że aktualne wykonanie opiera się o tę samą podstawę prawną i uzasadnienie w przepisach co rozporządzenia przyjmowane wcześniej przez Komisję w odniesieniu do tej samej procedury wykonania, tj. rozporządzenie (UE) 2016/1395, rozporządzenie (UE) 2016/1647 i rozporządzenie (UE) 2016/1731. W swojej odpowiedzi na ujawnienie odnosiły się one zatem po prostu do, włączonych przez odniesienie, uwag złożonych w związku z powyższym rozporządzeniem odpowiednio w dniach 16 grudnia 2015 r. oraz 6 czerwca, 16 czerwca i 11 sierpnia 2016 r., jednak bez wyszczególnienia tych uwag i wniosków.
- (63) FESI i EBFC głównie powtórzyły, że wznowienie postępowania i nałożenie z mocą wsteczną cła antydumpingowego (i) byłoby pozbawione wszelkich podstaw prawnych oraz że Komisja nie ma kompetencji do przyjęcia jakichkolwiek dalszych środków, aby spełnić wymagania zawarte w art. 266 TFUE; (ii) naruszałoby zasady pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz niedziałania prawa wstecz; (iii) byłoby nieproporcjonalne i naruszałoby art. 5 ust. 4 TUE oraz art. 266 TFUE; a także (iv) naruszałoby zasadę niedyskryminacji.
- (64) W odpowiedzi na te uwagi Komisja odwołuje się do rozporządzenia (UE) nr 2016/1395, rozporządzenia (UE) 2016/1647 i rozporządzenia (UE) 2016/1731, w których w pełni odniesiono się do uwag ze strony FESI i EBFC w ramach aktualnego wykonania. Jako że EFSI i EBFC nie rozwinęły dalej swoich argumentów, Komisja uważa, że w pełni na nie odpowiedziała w powyższych rozporządzeniach i wnioski przedstawione w tej kwestii w tych rozporządzeniach zostają niniejszym potwierdzone.
- (65) Ponadto EFSI i EBFC argumentowały, że w interesie pewności prawa Komisja nie powinna przyjmować i opublikować jakichkolwiek kolejnych aktów prawnych dotyczących wykonania wyroku Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, zanim Trybunał Sprawiedliwości nie wyda orzeczenia w trybie prejudycjalnym w związku z wnioskiem złożonym przez Finanzgericht Düsseldorf (Niemcy) (w sprawie C-256/16), o którym mowa w motywie 22, w odniesieniu do ważności rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 2016/223.
- (66) Zgodnie z art. 278 TFUE działania prawne przeciwko aktom prawnym przyjętym przez instytucje nie mają skutku zawieszającego. Ponadto zgodnie z orzecznictwem sąd krajowy może zawiesić wykonanie aktu prawnego jedynie, jeżeli spełnione są kryteria określone w wyroku w sprawie *Zuckerfabrik Süderdithmarschen/Altana*. W sprawie C-256/16 sąd odsyłający nie zawiesił stosowania rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223. Komisja nie ma zatem podstaw do odstąpienia od wykonania tego rozporządzenia. W każdym razie obowiązywanie obecnego rozporządzenia jest niezależne od ważności rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223.
- (67) FESI i EBFC stwierdziły wreszcie, że naruszając zasadę dobrej administracji Komisja dokonała pobieżnej oceny statusu przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III do tego rozporządzenia bez dokonywania przeglądu informacji poufnych dostępnych jej w dokumentacji i że nieprawidłowo sklasyfikowała przedsiębiorstwa we wspomnianym załączniku, mimo że należycie złożyły one wnioski o MET/IT w postępowaniu dotyczącym obuwia w 2005 r.

- (68) Niniejszym Komisja potwierdza, że w pierwotnym dochodzeniu nie zarejestrowała otrzymania wniosku o MET lub IT od żadnego z przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III. FESI i EBFC nie dostarczyły żadnych dowodów na istnienie takich wniosków. Jak wspomniano w motywie 24, wśród przedsiębiorstw wymienionych w załączniku III znalazły się również przedsiębiorstwa, które nie są objęte dochodzeniem, ponieważ nie mają np. siedziby w Chinach lub Wietnamie lub które są przedsiębiorstwami handlowymi, którym w żadnym wypadku nie przysługuje indywidualny margines dumpingu. W związku z tym Komisja odrzuciła powyższy argument.
- (69) Jeżeli chodzi o przedsiębiorstwo Deichmann, najpierw stwierdziło ono, że Komisja nie ma podstawy prawnej do zbadania wniosków o MET/IT złożonych przez producentów eksportujących w dochodzeniu pierwotnym. Deichmann argumentował, że postępowanie, które zostało zamknięte przez wygaśnięcie środków z dniem 31 marca 2011 r., nie zostało unieważnione przez wyrok w połączonych sprawach C-659/13 i C-34/14, a zatem nie może zostać wznowione.
- (70) Jeżeli chodzi o uwagę, że odnośne środki wygasły w dniu 31 marca 2011 r., Komisja nie dostrzega, dlaczego wygaśnięcie środka miałoby jakiegokolwiek znaczenie w odniesieniu do możliwości przyjęcia przez Komisję nowego aktu, by zastąpić akt unieważniony. Wyrok stwierdzający nieważność pierwotnego aktu ponownie otwiera, zgodnie z orzecznictwem, postępowanie administracyjne, które może zostać wznowione dokładnie na etapie, na którym wystąpiła niezgodność z prawem.
- (71) Postępowania antydumpingowe pozostają zatem nadal otwarte na skutek stwierdzenia nieważności aktu kończącego postępowanie. Komisja ma obowiązek zakończenia tych postępowań, ponieważ w rozporządzeniu podstawowym przewidziano, że dochodzenie należy zakończyć aktem wydanym przez Komisję.
- (72) Po drugie, Deichmann twierdził, że obecne postępowanie stanowi naruszenie zasad niedziałania prawa wstecz i pewności prawa, jak również art. 10 rozporządzenia podstawowego.
- (73) W odniesieniu do uwagi dotyczącej działania prawa wstecz opartej na art. 10 rozporządzenia podstawowego i art. 10 Porozumienia antydumpingowego WTO (WTO ADA) w art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego, którego treść jest odzwierciedleniem treści art. 10 ust. 1 WTO ADA, określono, że środki tymczasowe i ostateczne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu po wejściu w życie decyzji podjętej na mocy odpowiednio art. 7 ust. 1 lub art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. W omawianym przypadku odnośne cła antydumpingowe stosuje się wyłącznie do produktów wprowadzonych do swobodnego obrotu po wejściu w życie rozporządzenia w sprawie ceł tymczasowych i spornego rozporządzenia (w sprawie ceł ostatecznych) przyjętych na podstawie odpowiednio art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 4 rozporządzenia podstawowego. Moc wsteczna w rozumieniu art. 10 ust. 1 rozporządzenia podstawowego odnosi się jednak wyłącznie do sytuacji, w której towary zostały wprowadzone do swobodnego obrotu przed wprowadzeniem środków, jak wynika z samego brzmienia tego przepisu, a także z wyjątku określonego w art. 10 ust. 4 rozporządzenia podstawowego.
- (74) Komisja zauważa również, że w niniejszym przypadku nie występuje działanie prawa wstecz ani naruszenie zasad pewności prawa i uzasadnionych oczekiwań.
- (75) Jeśli chodzi o działanie prawa wstecz, w orzecznictwie Trybunału przy ocenie, czy środki są stosowane z mocą wsteczną, istnieje rozróżnienie między zastosowaniem nowej zasady do sytuacji, która stała się ostateczna (zwanej także istniejącą lub ostatecznie ukształtowaną sytuacją prawną) ⁽¹⁾, oraz do sytuacji, która rozpoczęła się przed wejściem w życie nowej zasady, ale która nie jest jeszcze ostateczna (zwanej także sytuacją tymczasową) ⁽²⁾.
- (76) W omawianym przypadku sytuacja związana z przywozem produktów objętych postępowaniem, która miała miejsce w trakcie okresu stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006, nie stała się jeszcze ostateczna, ponieważ w wyniku stwierdzenia nieważności spornego rozporządzenia, cło antydumpingowe mające zastosowanie do tych produktów nie zostało jeszcze ostatecznie ustalone. Jednocześnie importerzy obuwiali zostali

⁽¹⁾ Sprawa 270/84 Licata przeciwko ESC, Rec. 1986, s. 2305, pkt 31; sprawa C-60/98 Butterfly Music przeciwko CEDEM, Rec. 1999, s. 1-3939, pkt 24; sprawa 68/69 Bundesknappschaft v Brock, Rec. 1970, s. 171, pkt 6; sprawa 1/73 Westzucker GmbH przeciwko Einfuhr und Vorratsstelle für Zucker, Rec. 1973, s. 723, pkt 5; sprawa 143/73 SOPAD przeciwko FORMA a.o., Rec. 1973, s. 1433, pkt 8; sprawa 96/77 Bauche, Rec. 1978, s. 383, pkt 48; sprawa 125/77 KoninklijkeScholten-Honig NV przeciwko Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten, Rec. 1978, s. 1991, pkt 37; sprawa 40/79 P przeciwko Komisji, Rec. 1981, s. 361, pkt 12; Sprawa T-404/05 Grecja przeciwko Komisji, Rec. 2008, s. II-272, pkt 77; sprawa C-334/07 P Komisja przeciwko Freistaat Sachsen, Zb.Orz. 2008, s. 1-9465, pkt 53.

⁽²⁾ Sprawa T-176/01 Ferriere Nord przeciwko Komisji, Zb.Orz. 2004, s. II-3931, pkt 139; sprawa C-334/07 P (zob. przypis 22).

uprzedzeni, że cło takie może zostać nałożone poprzez publikację zawiadomienia o wszczęciu postępowania ⁽¹⁾ i rozporządzenia w sprawie cel tymczasowych. Zgodnie z obowiązującym orzecznictwem sądów Unii podmioty gospodarcze nie mogą mieć uzasadnionych oczekiwań aż do przyjęcia przez instytucje aktu kończącego procedurę administracyjną, który staje się aktem ostatecznym ⁽²⁾.

- (77) W niniejszym rozporządzeniu ustala się natychmiastowe zastosowanie w odniesieniu do przyszłych skutków trwającej obecnie sytuacji: cła na przywóz obuwia zostały pobrane przez krajowe organy celne. Na skutek wniosków o zwrot, których nie rozpatrzono jeszcze w sposób ostateczny, stanowią one trwającą sytuację. W niniejszym rozporządzeniu określa się stawkę celną mającą zastosowanie do tych przywozów, a zatem reguluje ono przyszłe skutki trwającej obecnie sytuacji.
- (78) Nawet gdyby doszło do działania prawa wstecz w rozumieniu prawa unijnego, co nie ma miejsca w tym przypadku, takie działanie prawa wstecz byłoby w każdym razie uzasadnione z następujących względów:
- (79) Przepisy prawa materialnego Unii można zastosować do sytuacji zaistniałych przed ich wejściem w życie w stopniu, w jakim z ich treści, celów lub systematyki wyraźnie wynika, że należy im przypisać taki skutek ⁽³⁾. W szczególności w sprawie C-337/88 *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)* ⁽⁴⁾ stwierdzono, że: Chociaż zasada pewności prawa z reguły wyklucza, by środek wspólnotowy wszedł w życie w pewnym momencie poprzedzającym jego publikację, to w wyjątkowych przypadkach może być inaczej, jeżeli wymaga tego cel, jaki ma być osiągnięty, i jeżeli odbywa się to z należytym poszanowaniem uzasadnionego oczekiwania zainteresowanych osób.
- (80) W omawianym przypadku celem jest zgodność z obowiązkiem Komisji wynikającym z art. 266 TFUE. Ponieważ w wyrokach o których mowa w motywie 12 powyżej Trybunał ustalił jedynie niezgodność z prawem w odniesieniu do określenia stawki celnej mającej zastosowanie, a nie w odniesieniu do samego nałożenia środków (tj. ustalenia dumpingu, szkody i interesu UE), producenci eksportujący objęci postępowaniem nie powinni byli mieć uzasadnionych oczekiwań, że nie zostaną nałożone żadne ostateczne środki antydumpingowe. W związku z tym nałożenie tych środków, nawet gdyby działało z mocą wsteczną, co nie miało miejsca, nie może zostać uznane za naruszające uzasadnione oczekiwanie.
- (81) Po trzecie, Deichmann twierdził, że stwierdzenie Komisji zawarte w motywie 38, zgodnie z którym Trybunał Sprawiedliwości unieważnił sporne rozporządzenie oraz rozporządzenie (UE) nr 1294/2009 w odniesieniu do wywozu niektórych rodzajów obuwia niektórych chińskich i wietnamskich producentów eksportujących jest błędne, ponieważ wyrok w sprawach C-659/13 i C-34/14 nie stwierdził nieważności rozporządzeń (WE) nr 1472/2006 i (UE) nr 1294/2009 w odniesieniu do trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem, lecz unieważnił te rozporządzenia ze skutkiem *erga omnes*. Według Deichmanna, gdyby Komisja nałożyła ponownie cło antydumpingowe tylko na przywóz trzech producentów eksportujących, których dotyczy postępowanie, a nie na przywóz pozostałych producentów eksportujących w równym stopniu dotkniętych wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE, stanowiłoby to nieuzasadnioną dyskryminację wobec przywozu tych pozostałych producentów eksportujących, a przy tym naruszałoby art. 266 TFUE.
- (82) Jeśli chodzi o zarzut dyskryminacyjnego traktowania przywozu innych producentów eksportujących dotkniętych wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE, Komisja zauważa, że producenci eksportujący i niektórzy importerzy, których dotyczy niniejsze rozporządzenie, korzystają z ochrony sądowej w sądach UE przeciw niniejszemu rozporządzeniu. Inni importerzy korzystają natomiast z takiej ochrony za pośrednictwem sądów krajowych, które sądzą według ogólnego prawa unijnego.
- (83) Zarzut dyskryminacji jest równie bezzasadny. Jak wspomniano w motywie 21, w związku z wykonaniem wyroku w sprawach połączonych C-659/13 C & J Clark International Limited oraz C-34/14 Puma SE, Komisja przyjęła rozporządzenie wykonawcze (UE) 2016/223 ustanawiające procedurę oceny niektórych wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie składanych przez producentów eksportujących z Chin

⁽¹⁾ Dz.U. C 166 z 7.7.2005, s. 14.

⁽²⁾ Sprawa C-169/95 *Hiszpania przeciwko Komisji*, Rec. 1997, s. I-1 35, pkt 51 do 54; sprawy połączone T-116/01 i T-118/01 *P&O European Ferries (Vizcaya) SA przeciwko Komisji*, Rec. 2003, s. II-2957, pkt 205.

⁽³⁾ Wyrok w sprawie C-34/92 *GruSa Fleisch przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, Rec. 1993, s. I-4147, pkt 22. Takie samo lub podobne sformułowanie znajduje się na przykład w wyroku w sprawach połączonych od 212 do 217/80 *Meridionale Industria Salumi a.đ.*, Rec. 1981, s. 2735, pkt 9 i 10; sprawa 21/81 *Bout*, Rec. 1982, s. 381, pkt 13; sprawa T-42/96 *Eyckeler & Malt przeciwko Komisji*, Rec. 1998, s. II-401, pkt 53 oraz 55–56; sprawa T-180/01 *Euroagri przeciwko Komisji*, Rec. 2004, s. II-369, pkt 36 do 37.

⁽⁴⁾ Sprawa C-337/88 *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, Rec. 1990, s. I-1, pkt 13.

i Wietnamu i wykonujące wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14. W art. 1 tego rozporządzenia Komisja zwróciła się do krajowych organów celnych o przekazanie wszystkich wniosków o zwrot zapłaconych ostatecznych ceł antydumpingowych za przywóz obuwia pochodzącego z Chin i Wietnamu złożonych przez importerów na podstawie art. 236 Wspólnotowego kodeksu celnego i w oparciu o fakt, że producenci eksportujący nieobjęci próbą złożyli wnioski o MET lub IT podczas dochodzenia pierwotnego. Komisja oceni odnośne wnioski o MET lub IT oraz ponownie nałoży odpowiednie stawki cła. Na tej podstawie krajowe organy celne powinny podjąć decyzję w sprawie wniosku o zwrot lub umorzenie ceł antydumpingowych.

- (84) Dlatego w odniesieniu do całego przywozu obuwia, w przypadku którego powyższe kryteria są spełnione, Komisja przeanalizuje wnioski o MET lub IT, a cła antydumpingowe zostaną ponownie nałożone w oparciu o obiektywne kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. b) oraz art. 9 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przed jego zmianą. Wszyscy inni producenci eksportujący z ChRL i z Wietnamu nieobjęci próbą oraz ich importerzy będą traktowani w ten sam sposób na późniejszym etapie zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu wykonawczym (UE) 2016/223. Ocena wniosków o MET lub IT nie zostanie przeprowadzona jedynie w przypadku, gdy nie ma nierozstrzygniętych procedur krajowych, ponieważ nie służyłoby żadnemu praktycznemu celowi.
- (85) Po czwarte, Deichmann stwierdził, że ponowne nałożenie cła antydumpingowego na trzech producentów eksportujących objętych postępowaniem byłoby dyskryminujące, zważywszy, że cło antydumpingowe nie zostało ponownie nałożone po wyrokach w sprawach Brosmann i Aokang.
- (86) Twierdzenie to jest bezpodstawne. Importerzy, którzy dokonywali przywozu towarów wyprodukowanych przez przedsiębiorstwo Brosmann i pozostałych czterech producentów eksportujących, których dotyczy wyrok w sprawach C-247/10P i C-249/10P, są w innej sytuacji faktycznej i prawnej, ponieważ ich producenci eksportujący postanowili zaskarżyć sporne rozporządzenie i otrzymali zwrot swoich ceł, tak więc byli oni chronieni na podstawie art. 221 ust. 3 Wspólnotowego kodeksu celnego. Inni nie wnieśli takiego pozwu ani nie uzyskali zwrotu.
- (87) Po piąte, Deichmann twierdził, że wystąpiły nieprawidłowości proceduralne wynikające z niniejszego dochodzenia. Przede wszystkim, przedsiębiorstwo twierdziło, że producenci eksportujący objęci postępowaniem mogą nie być już w stanie dostarczać konstruktywnych uwag lub przedstawiać dodatkowych dowodów na poparcie wniosków o MET/IT, które złożyli już kilka lat temu. Na przykład przedsiębiorstwa mogą już nie istnieć lub odpowiednie dokumenty mogą nie być już dostępne.
- (88) Ponadto Deichmann argumentował, że inaczej niż w trakcie pierwotnego dochodzenia, przewidziane przez Komisję środki miałyby formalnie i faktycznie dotyczyć tylko importerów, podczas gdy nie mają oni możliwości przekazania żadnych istotnych informacji i nie mogą wymagać od swoich dostawców współpracy z Komisją.
- (89) Komisja zauważa, że w rozporządzeniu podstawowym nie ma żadnego przepisu, który zobowiązywałby Komisję do umożliwienia przedsiębiorstwom eksportującym, które złożyły wnioski o MET/IT, uzupełnienia brakujących informacji faktycznych. Komisja przypomina, że zgodnie z orzecznictwem ciężar dowodu leży po stronie producenta, który chce złożyć wniosek o MET/IT na podstawie art. 2 ust. 7 lit. b) rozporządzenia podstawowego. W tym celu w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy przewidziano, że wniosek złożony przez takiego producenta musi zawierać wystarczające dowody, jak określono w tym przepisie, że producent działa w warunkach gospodarki rynkowej. Tym samym, jak orzekł Trybunał w sprawach Brosmann i Aokang, instytucje nie są obarczone obowiązkiem udowadniania, że producent nie spełnia warunków przewidzianych dla skorzystania z tego statusu. Wręcz przeciwnie, zadaniem Komisji jest ocenienie, czy dowody dostarczone przez producenta objętego postępowaniem są wystarczające do wykazania, że kryteria określone w art. 2 ust. 7 lit. c) akapit pierwszy rozporządzenia podstawowego są spełnione, by móc przyznać temu producentowi MET/IT (zob. motyw 40 powyżej). Prawo do bycia wysłuchanym dotyczy oceny tych faktów, ale nie obejmuje prawa do skorygowania niedostatecznych informacji. W przeciwnym razie producent eksportujący mógłby wydłużać ocenę w nieskończoność, dostarczając informacje stopniowo w częściach.
- (90) W związku z tym należy przypomnieć, że Komisja nie ma obowiązku zwracać się do eksportujących producentów o uzupełnienie wniosku o MET/IT. Jak wspomniano w poprzednim motywie, Komisja może oprzeć swoją ocenę na informacjach dostarczonych przez producenta eksportującego. W każdym razie producenci eksportujący objęci postępowaniem nie zakwestionowali oceny swoich wniosków o MET/IT dokonanej przez Komisję i nie określili, do jakich dokumentów i do których osób nie mają już dostępu. Zarzut jest zatem tak

abstrakcyjny, że instytucje nie mogą uwzględnić tych trudności, dokonując oceny wniosków o MET/IT. Ponieważ argument ten opiera się na spekulacjach i nie jest poparty dokładnymi wskazaniami, jakie dokumenty i jakie osoby nie są już dostępne, oraz jakie znaczenie mają te dokumenty i osoby dla oceny wniosków o MET/IT, argument ten zostaje odrzucony.

- (91) W odniesieniu do twierdzenia, że importer nie miałby możliwości przedstawienia istotnych informacji, Komisja zwraca uwagę na następujące kwestie: po pierwsze, importerzy nie mogą korzystać z prawa do obrony, jako że środek antydumpingowy nie jest skierowany przeciwko nim, lecz wobec producentów eksportujących. Po drugie, importerzy mieli możliwość przedstawienia swoich uwag w tej kwestii już w toku postępowania administracyjnego poprzedzającego przyjęcie zaskarżonego rozporządzenia. Po trzecie, jeżeli importerzy byli zdania, że istniały nieprawidłowości w tym zakresie, powinni oni byli poczynić niezbędne ustalenia umowne ze swoimi dostawcami, aby zapewnić sobie dostęp do niezbędnych dokumentów. Dlatego też wniosek ten musi zostać odrzucony.
- (92) Po szóste, Deichmann stwierdził, że Komisja nie zbadała, czy nałożenie ceł antydumpingowych byłoby zgodne z interesem Unii i utrzymywał, że środki byłyby niezgodne z interesem Unii, ponieważ (i) środki odniosły już zakładany skutek, gdy zostały nałożone po raz pierwszy; (ii) środki nie przyniosłyby dodatkowych korzyści przemysłowi unijnemu; (iii) środki nie miałyby wpływu na producentów eksportujących oraz (iv) środki znacząco obciążąłyby kosztami importerów w Unii.
- (93) Niniejszy przypadek dotyczy jedynie wniosków o MET/IT, ponieważ jest to jedyny punkt, co do którego sądy unijne stwierdziły naruszenie prawa. W odniesieniu do interesu Unii ocena dokonana w rozporządzeniu (WE) nr 1472/2006 pozostaje ważna w pełnym zakresie. Ponadto uzasadnieniem przedmiotowego środka jest ochrona interesów finansowych Unii.
- (94) Wreszcie Deichmann utrzymywał, że jeśli cło antydumpingowe zostanie ponownie nałożone, nie będzie można już go pobrać ze względu na upływanie okresu powiadomienia o długi celny określonego w art. 103 wspólnotowego kodeksu celnego. Według Deichmanna sytuacja ta stanowiłaby nadużycie władzy przez Komisję.
- (95) Komisja przypomina, że zgodnie z art. 103 wspólnotowego kodeksu celnego okres powiadomienia o długi celny nie ma zastosowania, jeżeli złożone zostanie odwołanie zgodnie z art. 44 wspólnotowego kodeksu celnego, tak jak we wszystkich bieżących sprawach, które dotyczą odwołania na podstawie art. 236 wspólnotowego kodeksu celnego.
- (96) W odniesieniu do przedsiębiorstwa Skechers, przyznało ono, że żaden z producentów eksportujących objętych aktualnym wykonaniem nie był jego dostawcą, a zatem uznało, że wnioski nie odnosiły się do jego sytuacji. Strona ta twierdziła, że wnioski z aktualnego wykonania nie mogą zatem stanowić podstawy odrzucenia jego wniosków o zwrot należności celnych złożonych do krajowych organów celnych. Importer ten wystąpił również o to, aby wnioski o MET/IT złożone przez jego dostawców zostały zbadane w oparciu o dokumenty dostarczone Komisji przez właściwe belgijskie organy celne.
- (97) W odniesieniu do powyższego zarzutu Komisja odsyła do rozporządzenia wykonawczego (UE) 2016/223 ustanawiającego procedurę oceny niektórych wniosków o traktowanie na zasadach rynkowych i o indywidualne traktowanie składanych przez producentów eksportujących z Chin i Wietnamu i wykonującego wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawach połączonych C-659/13 i C-34/14, w którym określono procedurę obowiązującą w takich przypadkach. W szczególności, zgodnie z artykułami 1 i 2 tego rozporządzenia, Komisja zbada odnośne wnioski o MET/IT natychmiast po otrzymaniu właściwej dokumentacji od organów celnych. Należy zauważyć, że belgijskie organy celne dostarczyły tymczasem Komisji wykaz nieobjętych próbą producentów eksportujących z Chin i Wietnamu, którzy rzekomo wystąpili o MET lub IT w pierwotnym dochodzeniu oraz którzy byli dostawcami importerów, którzy wystąpili o zwrot ceł. Komisja dokonuje obecnie oceny tych wniosków w stosownych przypadkach. Dochodzenie to jest nadal w toku.
- (98) Niniejsze rozporządzenie jest zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło antydumpingowe na przywóz obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, z wyłączeniem obuwia sportowego, obuwia wymagającego zastosowania specjalnej technologii, pantofli i pozostałego obuwia domowego oraz obuwia z noskiem ochronnym, pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu i wyprodukowanego przez producentów eksportujących wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia oraz objętego kodami CN: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽¹⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 oraz ex 6405 10 00 ⁽²⁾, który to przywóz miał miejsce w okresie stosowania rozporządzenia (WE) nr 1472/2006 oraz rozporządzenia (UE) nr 1294/2009. Kody TARIC wymieniono w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

2. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- „obuwem sportowym” jest obuwie w rozumieniu uwagi 1 do podpozycji w dziale 64 załącznika I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1719/2005 ⁽³⁾,
- „obuwem wymagającym zastosowania szczególnej technologii” jest obuwie, którego cena CIF za jedną parę wynosi nie mniej niż 7,5 EUR, wykorzystywane do uprawiania sportu, z jedno- lub wielowarstwową formowaną podeszwą niewtryskiwaną, wykonaną z materiałów syntetycznych zaprojektowanych do absorbowania wstrząsów pionowych lub bocznych oraz o cechach technicznych, do których należą hermetyczne poduszki wypełnione gazem lub płynem, części mechaniczne, które pochłaniają lub neutralizują wstrząsy, lub materiały takie jak polimery o małej gęstości, i objęte kodami CN: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98,
- „obuwem z noskiem ochronnym” jest obuwie z noskiem ochronnym o poziomie odporności na wstrząsy wynoszącym co najmniej 100 dżuli ⁽⁴⁾ i objęte kodami CN: ex 6403 30 00 ⁽⁵⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 oraz ex 6405 10 00,
- „pantoflami i pozostałym obuwem domowym” jest obuwie objęte kodem CN ex 6405 10 00.

3. Stawka ostatecznego cła antydumpingowego mająca zastosowanie, przed ocleniem, do ceny netto na granicy Unii produktów opisanych w ust. 1 i wytworzonych przez producentów eksportujących wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia wynosi 16,5 %.

Artykuł 2

Kwoty zabezpieczone w postaci tymczasowego cła antydumpingowego na podstawie rozporządzenia (WE) nr 553/2006 zostają ostatecznie pobrane. Zabezpieczone kwoty przekraczające ostateczną stawkę ceł antydumpingowych zostają zwolnione.

⁽¹⁾ Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 301 z 31.10.2006, s. 1) ten kod CN zostaje zastąpiony w dniu 1 stycznia 2007 r. kodami CN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 oraz ex 6403 99 05.

⁽²⁾ Zgodnie z definicją zawartą w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r. zmieniającym załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 286 z 28.10.2005, s. 1). Zakres produktów jest określany przez połączenie opisu produktu w art. 1 ust. 1 i opisu produktu odpowiadającego kodom CN, rozpatrywanych łącznie.

⁽³⁾ Dz.U. L 286 z 28.10.2005, s. 1.

⁽⁴⁾ Odporność na wstrząsy mierzona jest zgodnie z normami europejskimi EN345 lub EN346.

⁽⁵⁾ Na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 301 z 31.10.2006, s. 1) ten kod CN zostaje zastąpiony w dniu 1 stycznia 2007 r. kodami CN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 oraz ex 6403 99 05.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 14 grudnia 2016 r.

W imieniu Komisji
Jean-Claude JUNCKER
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Kody TARIC obuwia o cholewkach ze skóry wyprawionej lub skóry wtórnej, zdefiniowanego w art. 1

a) od dnia 7 października 2006 r.:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
 6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
 6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
 6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
 6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 oraz 6405 10 00 80

b) od dnia 1 stycznia 2007 r.:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
 6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
 6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
 6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
 6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
 6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 oraz 6405 10 00 80

c) od dnia 7 września 2007 r.:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
 6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
 6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
 6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
 6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
 6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
 6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
 6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
 6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
 6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
 6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
 6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
 6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
 6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 oraz 6405 10 00 80

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz producentów eksportujących, na których przywóz nakłada się ostateczne cło antydumpingowe

Nazwa producenta eksportującego	Dodatkowy kod TARIC
Chengdu Sunshine Shoes Co. Ltd i przedsiębiorstwo powiązane „Capital Concord Enterprises Ltd”	A999
Foshan Nanhai Shyang Yuu Footwear Ltd (również „Shyang Yuu Footwear”)	A999
Fujian Sunshine Footwear Co Ltd	A999

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz przedsiębiorstw zgłoszonych Komisji Europejskiej, które nie przedstawiły żadnych wniosków o MET/IT podczas pierwotnego dochodzenia

- (KMW) MONTAIN HARDWEAR DISTRIBUTIO
- (KYD) KENTUCKY DISTRIBUTION CENTER
- C.T.N. FOOTWEAR COM. LTD
- CALCADO JONITA
- CIMTEX COMPOSITE MANUFACTURING
- DA SHENG ENTERPRISE CO., LTD
- EASY WAY FOOTWARE CO.,LTD
- ETS COLUMBIA INTER
- FUJIAN PUTIAN SHUANGYUAN FOOTW
- FUJIAN SHUANGCHI SPORTS GOODS
- FUZHOU DONG LIAN ENTERPRISE CO
- FUZHOU TIANXIANG SHOES & GARME
- GENWELL INTERNATIONAL CORP
- GREAT LOTUS MANUFACTURING CO
- HO HSING INTERNATIONAL CO., LTD
- IDEA (MACAO COMMERCIAL OFFSHORE)
- JEESHEN INTERNATIONAL CO LTD C.O. J
- KINGFIELD INTERNATIONAL LTD
- LUCKY PORT TRADING LIMITED
- MACNEILL WORLDWID PACIFIC LTD
- PORTLAND NORGE WITH PO
- POU YUEN (CAMBODIA) ENTERPRISE
- PRO DRAGON INC.
- PT SHYANG JU FUNG
- PUTIAN XINLONG FOOTWEAR CO. LT
- QINGDAO SUNWAY SHOES CO.LTD
- REKORD
- SHINY EAST LIMITED
- STATEWAY ENTERPRISES LIMITED
- SUN PALACE TRADING LIMITED
- THE LOOK MACAO COMMERCIAL OFFSHORE

- WEI TONG TRADING LIMITED
 - WINNING INDUSTRIAL
 - XIAMEN FULI SHOES CO.,LTD
 - YYS
 - ZHEJIANG WILLING FOREIGN TRADING CO
-

ZAŁĄCZNIK IV

Wykaz producentów eksportujących zgłoszonych Komisji ocenionych już indywidualnie lub jako część grupy przedsiębiorstw wybranych do próby producentów eksportujących podczas dochodzenia pierwotnego

Nazwa przedsiębiorstwa:

- Feng Tay Chine
 - Pou Yuen Vietnam Enterprise
 - Pou Yuen Vietnam Company Ltd
 - Sky High Trading Limited
-

ZAŁĄCZNIK V

Wykaz producentów eksportujących zgłoszonych Komisji ocenionych już indywidualnie lub jako część grupy przedsiębiorstw w kontekście rozporządzenia (UE) 2016/1647

Nazwa producenta eksportującego:

- Shoe Majesty Trading Company Limited (również Vietnam Shoe Majesty Co, Ltd)
 - Feng Tay Vietnam (należący do tej samej grupy przedsiębiorstw co Vietnam Shoe Majesty Co Ltd.)
 - Freetrend Industrial Limited
-